

Spm. nr. S 912

Til *skatteministeren* (22/3 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange pensionister der betaler forhøjet lejeværditakst før og efter den nye ejendomsvurdering?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 911.

Foreløbigt svar (5/4 94):

Skatteministeren (Stavad):

Der findes ikke umiddelbart tilgængelige oplysninger om, hvor mange pensionister der betaler forhøjet lejeværdi før og efter den 19. alm. vurdering. Det har heller ikke været muligt at udarbejde et nogenlunde sikkert skøn.

Told- og Skattestyrelsen arbejder videre med mulighederne for at tilvejebringe grundlag for besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 913

Til *skatteministeren* (22/3 94) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange enfamilieshuse til helårsbeboelse der før og efter den nye ejendomsvurdering betaler »millionærtakst«, 6 pct. lejeværdi af egen bolig?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 911.

Foreløbigt svar (5/4 94):

Skatteministeren (Stavad):

Den 18. alm. vurdering pr. 1. januar 1986 var grundlag for beskatning af lejeværdi af egen bolig i indkomståret 1987, hvor den såkaldte progressionsgrænse for beskatning af lejeværdi af egen bolig var 1,2 mio. kr. Der var ved 18. alm. vurdering 36.330 enfamilieshuse, for hvilke ejendomsværdien var ansat over 1,2 mio. kr.

De årsregulerede værdier pr. 1. januar 1991 var grundlag for beskatning af lejeværdi af egen bolig i 1991, hvor progressionsgrænsen var 1.363.200 kr. Det skønnes, at 8.300 enfami-

lieshuse var ansat med en ejendomsværdi over denne grænse.

Den 19. alm. vurdering pr. 1. januar 1992 var grundlaget for beskatning af lejeværdi af egen bolig for 1992, hvor progressionsgrænsen var 1.390.800 kr. Det skønnes, at 8.600 enfamilieshuse var ansat med en ejendomsværdi over denne grænse. For 1993 skønnes 7.000 enfamilieshuse at være ansat med en ejendomsværdi over progressionsgrænsen, og for 1994 skønnes antallet at falde til ca. 6.400 ejendomme.

Spm. nr. S 925

Til *arbejdsministeren* (23/3 94) af:

Sonja Mikkelsen (S):

»Hvad er forklaringen på, at forsikrings-selskaber kan afvise at forsikre grupper af lønmodtagere og enkeltpersoner på baggrund af lønmodtagernes erhverv, uden at den øgede invaliditetsrisiko eller dødelighed, som erhvervet åbenbart giver anledning til, giver sig udslag i anerkendelse af lidelser som arbejdsbetingede hos de samme grupper?«

Begrundelse

Forsikrings-selskaber, der udbyder pensions- og livsforsikrings-service, kan lovligt nægte at optage grupper på arbejdsmarkedet eller enkeltpersoner på baggrund af det erhverv, de tilhører.

Det er de enkelte erhvervsgruppers dødelighed og invaliditetsrisiko, der bruges til at afvise grupper eller enkeltpersoner.

De samme grupper af lønmodtagere kan imidlertid have vanskeligheder med at få anerkendt lidelser som arbejdsbetingede. Der er således ingen parallelitet imellem begrænsede eller manglende muligheder for at tegne pensions- og livsforsikringer og at få anerkendt sygdomme som arbejdsbetingede, hvilket efterlader en gruppe af lønmodtagere uden mulighed for at sikre sig selv og deres familier økonomisk ved en ulykke eller et dødsfald.

Svar (7/4 94):

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg kan oplyse, at der er tale om to forskellige former for forsikringsforretninger, nemlig arbejdsskadeforsikringen, der reguleres af So-